

Labā ziņa

Apbalvos Rīgas pili

1.maijā Rīgas pils Ģerboņu zālē svinīgā ceremonijā par Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieri iecels Balvu Tautas teātra māksliniecisko vadītāju, Tautas teātra jauniešu studijas režisoru **Vairu Resni** par nopelniem un radošu veikumu kultūras darbā Latvijas lauku reģionā, par neatlaidīgu, mērķtiecīgu un profesionāli pamatotu darbību sava novada sabiedrības ētisko un estētisko vērtību veidošanā. Par Atzinības krusta kavalieri iecels ilggadējo Balvu Valsts ģimnāzijas vēstures skolotāju, vēsturnieci un novadpētnieci **Irēnu Šaicāni** par nopelniem izglītības darbā, par lielo personīgo ieguldījumu Latgales reģiona un Balvu novada novadpētniecības darbā, kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanā un jaunatnes nacionāli patriotiskajā audzināšanā.

Slikta ziņa

Pārsēj ziemājus

Zemnieki daudzviet pārsēj iznikušās ziemāju platības. Šonedēļ lauksaimnieki strādā garas darba stundas, ar katru brīdi pārliecinoties, cik ātri siltais laiks un vējš izkaltē augsni. Nelielu lauka platību apsaimniekotāji pārliecinās, ka patlaban, tieši pirms sējas, neiespējami iegādāties graudaugu sēklu. Sēkla, kā prognozēja speciālisti martā, šopavasār būs dārga un tās pat pietrūks. Prognozes ir piepildījušās.

Interesanta ziņa

Saņem piemiņas zīmes

Ceturtdien Saeimas priekšsēdētāja Solvita Āboltiņa pasniedza 1991.gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi 71 Latvijas neatkarības aizstāvim, tostarp šķilbēnietim Arkādijam Tutinam.

Nepalaid garām

Sacentīsies sportisti

30.aprīlī pulksten 10 Balvu pamatskolas sporta zālē sāksies Balvu novada atklātais čempionāts volejbolā (vīriešiem). Savukārt pulksten 12 Balvu Amatniecības vidusskolas sporta zālē notiks starptautiskās Vjačeslava Kirjanova piemiņas kausa izcīņas sacensības svarcelšanā.

Viedokļi atšķiras. Pat uz viena soliņa sēdošās pensionāres Latvijas iedzīvotāju pārceļšanos uz dzīvi ārzemēs vērtē neviennozīmīgi. Anna Jaunzemiece (no kreisās) uzskata, ka labāk strādāt ārzemēs, nekā neko nedarīt Latvijā. Savukārt Agnese Buža nevēlas, lai viņas mazbērni atstāj dzimteni.

Izvēles priekšā

Šonedēļ Balvu Kultūras un atpūtas centra laukumā ikvienam interesentam bija iespēja piedalīties Eiropas Savienības (ES) informācijas dienā "Tava iESPēja". Visaktīvākie izrādījās jaunieši, kuri vēlējās uzzināt par iespējām, ko ES tiem paver izglītībā un brīvprātīgajā darbā.

Balvu pamatskolas 4.klases audzēknes Agnese Kaša, Samanta Elizabete Cielaka, Jūlija Kokoreviča un Džūlija Apine zināja stāstīt, ka informācijas diena bija jauka, jo tagad viņu īpašumā ir grāmatzīmes, kartes, pildspalvas un dažādas brošūras par Eiropas Savienību. Jautātas, ko viņas zina par ES, meitenes paskaidroja, ka arī Latvija atrodas Eiropā. Un dzīve šeit, viņuprāt, ir vislabākā. Tāpat skolnieces arņēmās rūpīgi izlasīt visas brošūras. "Tas mums noderēs arī skolā," viņas teica.

Turpat pilsētas centrā ES karti pētīja balveniete Anna Jaunzemiece. Viņa augstu vērtē ES, jo tā paver iespējas ne tikai ceļot, bet arī atrast labi apmaksātu darbu. Dānijā jau ceturto gadu dzīvo Annas mazdēli Kaspars un Kristaps, bet Anglijā - meita Biruta. Viņa pastāstīja, ka divas nedēļas divreiz gadā ir pati laimīgākā vecmāmiņa pasaulē. "Tad manējie atbrauc ciemos," paskaidroja A.Jaunzemiece. Viņa tautiešu došanos uz ārzemēm vērtē pozitīvi: "Kur labi, tur Tēvija!"

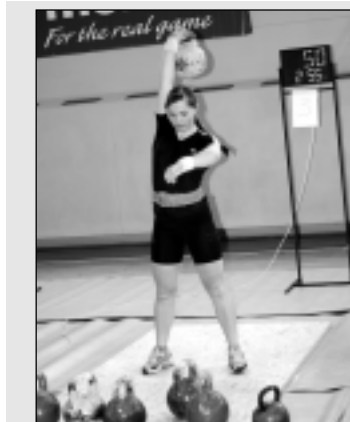
Pretejās domās ir bijuši laikraksta "Vaduguns" redaktore Agnese Buža. Lai arī viņa nenosoda aizbraucējus, Agnese atzina, ka nevēlētos, lai bērni un mazbērni pamet dzimteni. Līdzīgās domās ir Balvu novada domes priekšsēdētāja vietniece Ināra Ņikuļina. Viņa uzskata, ka jau bērna ieņemšanas brīdī vecākiem jāapzinās, ka uzņemas atbildību: "Jādara viss, lai bērni iegūst labu izglītību. Tad mūsu atvases spēs izkulties no jebkuras, pat sarežģītākās dzīves situācijas. Un nav visiem jābūt psihologiem, juristiem vai zinātniekiem – būtiska ir profesija. Vai profesionāls būvnieks, namdaris ir mazāk cienijams par skolotāju? Nereti jaunieši, kuri pabijuši Eiropā, noklusē, cik smags darbs ir ārzemēs, ka jāstrādā pat 14 stundas diennaktī. Jā, pieredzi tur var *pasmelties*, bet ne jau tāpēc jāpamet valsts. Piekritu novada vadītājam, kurš nesen teica, ka ir gadījumi, kad aizbraucēju bērni neprot runāt pat dzimtajā valodā."

Divas nedēļas Viļakas novadā strādā un dzīvo brīvprātīgās Evelīna un Marija no Polijas. Jaunietes atklāja, ka Latvijā viņas pārsteidza lielais attālums starp apdzīvotām vietām. Evelīna un Marija lēmumu iesaistīties brīvprātīgajā darbā pieņēma pirms trīs gadiem. "To nenožēlojam. Arī Latvijas jauniešiem iesakām pastrādāt ārpus savas valsts – tā ir kolosāla pieredze, nerunājot par iespēju iepazīt citu valodu un kultūru," teica polietes.

E.Gabranovs

- Šovs Balvos Par koģenerācijas stacijas būvniecības ieceri
- Reinika "Banjo Laura" uzvar "MUSIQQ" Balvenietis Gatis Supe brauc uz Eirovīziju

Svarbumbu cēlāji tiekas Rugājos.

Tautas pūtēju orķestris "Balvi" ar koncertu piecē jubilejā.

Nedēļas jautājums

Vai piedalīsieties Lielajā talkā?

IEVA LIEPIŅA, balveniete: -Gribētu piedalīties, tikai vēl nezinu, kur man iet. Ieiešu internetā un paskatīšos, informāciju meklēšu portālā www.talkas.lv. Jā, vēl zinu, ka var pazvanīt Jānim Laicānam. Man gribētos Balvos redzēt sakoptu apkārtni pie kapiem, tur tiešām ir ko darīt! Iešu kopā ar draugiem, jo bariņā ir jautrāk, arī darbs veicas labāk. Pagājušajā gadā gaidīju dēliņu, tāpēc piedalīties nevarēju, taču šo ideju ļoti atbalstu!

IVARS SUSIS no Viksnas pagasta: -Zinu par šo talku, zinu, ka talcinieki strādās arī Viksnā. Taču pats esmu izlēmis sestdienā darboties mājās. Pavasaros ap māju darba vienmēr pietiek, ir jāsakopj apkārtnē. Smejos, ka darbošos viens, vien suns un kažoks noskatīsies. Zinu, ka bariņā strādāt ir vieglāk, taču nav ne vainas arī vienam. Man nav tā labākā veselība, sāt mugura, bet četrus kilometrus uz Viksnu iet negribas, ja mājās daudz nepadarītā. Vakarā paskatīšos televīzijā, cik daudz paveikts Latvijā. Pats arī izsmēķus zemē nemetu, meklēju papīrgrozu.

ILUTA ERTE, dzīvo Rēzeknē: - Ar meitiņu Anniju esmu atbraukusi uz Balviem, lai talkas dienā palīdzētu sakopt mammas māju Brīvības ielā. Talkas ideja ir ļoti laba, tādas būtu jāriko biežāk. Gribētos, lai tās ir vērienīgākas. Esmu ievērojusi, ka Balvi, arī Rēzeknē, ir sakopti, taču tur, kur beidzas pilsētu robežas, ir liela netīrība. Mēs ap māju izcirtīsim krūmus, sagrābsim pērnās lapas, arī meitiņa darbosies ar grābeklīti. Domāju, ka šodien strādāsim septiņi, astoņi cilvēki.

GUNTIS no Kubulu pagasta Pērkoniem: - Sakopšu Kupravas ceļa grāvmalas, kur ir mana zeme. Katru gadu pēc ziemas tur salasu pāris atkritumu maisus. Talkas ir labas, bet gribētos, lai izdomā kādu mehānismu, kas kontrolētu tos, kuri pudeles, papirus un citus atkritumus izmet pa mašīnu logiem. Vēl nesen, braucot uz Viļaku, redzēju, kā piemēsloti Latvijas valsts meži. Kauns, ka tā var rīkoties!

KRISTĪNE no Balvu Amatniecības vidusskolas: -Mums skolā talka bija aizvadītā ceturtdienā, kad arī es ar savu 11.b klases kolektīvu piedalījos skolas apkārtnes sakopšanā. Pati biju pārsteigta, cik ātri pildījās dzeltenie maisi, cik daudz pudeļu, čipsu un saldējumu papīru, iesaiņojumu mētājās apkārt. Pati nekad neesmu metusi zemē nevienu papīri. Bet talkas ir lieliskas, tās saliedē darītājus. Pēc tam varam priecāties, cik skaista kļuvusi apkārtnē.

Z.Logina

MANA NEDĒĻA

Laukos darba pilna roka. Šonedēļ steidzu sastrādāt zemi – šļūcu, kultivēju, sēju graudaugus. Vasarājs iesēts 40 hektāros. Taisni brīnums, cik ātri šopavasār izžuva augsne. Faktiski sējai vajadzēja notikt jau kādu nedēļu agrāk. Priecājos, ka ziemāju platības nevajadzēs pārsēt, iznikusi aptuveni ceturtdaļa ziemāju. Jāsteidz lauki virsmēslojot, lai sējumi pieņem spēkā. Kā visi zemnieki, gaidu lietu, lai noskalo putekļus un augsnei dod valgmi. Šonedēļ man arī citi svarīgi notikumi. Bieži braucu uz slimnīcu, jo meitai Laurai piedzima dēls, mūsu ģimenē pirmais mazbērns. Liels prieks un atbildība. Jāveseļojas arī sievaskundzei. Ap māju zied Anitas izveidotās puķu dobes. Ir gatava mūsu jaunuzceltā māja, kas gaida iesvētīšanu. Darba daudz, un esmu optimists.

PĒTERIS KALNIŅŠ,
zemnieku saimniecība "Ives"

No vēstulēm

Pietiekami gards kumoss

Ņemot vērā darba pieredzi Rīgas 1.TEC (termoelektrocentrāle), gūtajām zināšanām Rīgas Politehniskajā institūtā, 37 gadu darba pieredzi Balvu pilsētas siltumapgādes sistēmas darbā, atļaušos atzīmēt šādas nianšes par koģenerācijas stacijas izbūves lietderību Balvos.

Koģenerācijas stacija praktiski ir miniatūra TEC, kuras darbības rezultātā kā primāro saražo elektroenerģiju. Sekundārais jeb blakus produkts ir siltumenerģijas ražošana, izmantojot atstrādātā tvaika pēc tvaika turbīnas siltumu, novirzot to tehnoloģiskajām vajadzībām ārpus TEC vai caur siltummaiņiem. Kondensējot atstrādāto tvaiku, tiek uzsildīts siltumnesējs – ūdens tālākai izmantošanai centrālā apkures, karstā ūdens apgādes vajadzībām. Kondensātu novirza atpakaļ tvaika katlā kārtējā tvaika ražošanai. Visi šie procesi notiek nepārtraukti sabalansēti gan laikā, gan apjomā. Rodoties pārrāvumam, var rasties avārijas situācijas. Tas attiecas arī uz koģenerācijas staciju.

Apskatot SIA "Balvu Enerģētikas Risinājumi" plānoto koģenerācijas stacijas 0,998 MW elektrisko un 3 MW siltuma jaudu, ir pamats uzskatīt, ka saražojot 0,998 MW elektroenerģijas, kā blakus produkts tiks saražota siltumenerģija 3 MWh apmērā. Elektroenerģiju nodos "Latvenergo", siltumenerģiju – patērētājiem. Piegādātājs ir ieinteresēts, lai patērētājs pilnīgi izmantotu radušos siltumenerģiju (blakus produktu), jo pretējā gadījumā var rasties avārijas situācijas.

Tas ir ļoti aktuāls jautājums gadī-

jumos, kad siltuma izmantošanai ir sezonāls raksturs (centrālā apkurei) un rezerves varianti ir nepietiekami vai arī to vispār nav. Analizējot karstā ūdens patēriņa siltumslodzi, vasaras periodā no katlu mājas Bērzpils ielā 30 tā svārstījās robežās ap 1,5 MW, bet nakti – vēl mazāk (katli izslēgti un atrodas karstajā rezervē). Pieņemot, ka elektroenerģijas ražošana notiek nominālajā režīmā – 0,998 MWh, bet siltumenerģija 3MW, rodas 3-1,5=1,5 MWh pārpalikums bez pielietojuma ar visām no tā izrietošajām sekām.

Iepazīstoties ar informāciju presē, izbrīna a/s "Balvu Enerģija" padomes vēlmē iepirkt siltumenerģiju (tik, cik spēs pārdot) - tas izskatās divdomīgi. Varētu vēl saprast vēlmi iepirkt tik, cik vajadzīgs. Tāpat izbrīna saceltā ažiotaža par koģenerācijas stacijas būvniecību Balvos, kas saražoto siltumu realizēs a/s "Balvu Enerģija" tīklos. Cik zinu, "BE" tehniski nav problēmu nodrošināt pilsētu ar kvalitatīvu siltumu pat visaukstākajā laikā (ir rezerve jaunu objektu pieslēgšanai). Pirms 2 gadiem bija jaudas trūkums, bet pēc papildus 2 katlu uzstādīšanas šis jautājums ir atrisināts vismaz uz 10 gadiem. Pieļauju, ka siltumapgāde Balvos ar sakārtotu infrastruktūru ir pietiekami gards kumoss privatizācijai. Pirmais mēģinājums ar bankrotējušo SIA "Dažādas sistēmas" izgāzās, tagad seko kārtējais mēģinājums. SIA "Balvu Enerģētikas risinājumi" kalpo kā "Trojas zirgs" lielāku investoru-ārzemnieku ienākšanai pilsētas siltumapgādes sistēmā. Nevajadzēs 20 gadus, lai izspiestu no tirgus vietējo ražotāju un pēc tam diktētu savus noteikumus ar peļņas akcentu, nevis kā tagad – tiek strādāts ar pašizmaksu, nodrošinot vairākus gadus viszemāko maksu par 1MWh Latvijā.

Lasītāji!

Kļūstiet arī par rakstītājiem, jo visas jūsu vēstules katra mēneša beigās tiks izvērtētas un mūsu priekš labākā saņem redakcijas pārsteiguma balvu. Ielāgojiet, ka balvas saņemt varēs tikai tie rakstītāji, kuru vārdus mēs zināsim - tāpēc nerakstiet anonīmas vēstules.

Par labāko aprīlī esam atzinuši pensionāra **E.Laicāna** vēstuli "Pietiekami gards kumoss", publicētu 30.aprīļa laikrakstā.

Pēc balvas nākt uz redakciju.

Ja gribam būt saimnieki savā pilsētā, jārēķinās ar to, kas mums pieder, ko mūsu maks pašreiz var atļaut. Izmantot šos līdzekļus bez vajadzības nav pieļaujams, jo par to agrāk vai vēlāk būs dārgi jāmaksā. Uzskatu, ka ir nelietderīgi iepirkt siltumenerģiju no koģenerācijas stacijas, jo tas radīs daudz nevajadzīgu tehniska un finansiāla rakstura problēmu. Tā kā būvniecības ieceres atļauja dota, uzskatu, ka galvenais akcents jānovirza ražotāju attīstībai pie koģenerācijas stacijas, tādējādi nodrošinot siltuma izmantošanu visa gada garumā (jaunu darbavietu radīšana). Ja realizēs variantu ar siltuma pārdošanu "BE" tīklā, tad process ar jaunu ražotāju izveidošanu nerealizēsies – nebūs stimula.

Pensionārs **E.LAICĀNS** Balvos

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

Zvanītāja no Lazdukalna pagasta aicināja piederīgos aizbraukt uz Slavītu kapiem. Viņa gan nestāstīja, kas tieši atgadījies, bet mudināja saprast, ka kapos pavasaros atklājas ne viena vien nepatīkama aina, un sakopšanas darbi vajadzīgi arī kapsētās.

Autobraucējs no Viļakas ie-

raudzījies paradoksu. Divi jaunieši sakopuši ceļmalas - lasījuši drizas, pudeles pa grāvjiem, bet jau no nākamās mašīnas laukā izlidojis kārtējais atkritumu maisiņš. "Mums vajadzētu pieskatīt vienam otru, lai beidzot pielec, ka nevar tā - vieni sakops, citi piemēslos!" saka zvanītājs. Viņš uzskata, ka vajadzētu par mēslo-tājiem - tiem, kuri izmet izsmēķus vai

papirus pa automašīnu logiem, ziņot kādam dienestam un nosaukt mašīnu numurus, lai vēlāk viņus sodītu.

Prieku par Cūkmena ierašanos mūspusē aptumšojis kāds vērojums, - laikam Cūkmens esot tikai parasts cilvēks, kurš uzskatot, ka pačurāt ceļmalā nenozīmē piemēslojot dabu, bet varbūt darīt to auglīgāku.

Lieli dienās, strādājot dārzā, kāda sieviete gribējusi pasauļoties un stipri apdegusi. Viņa grib brīdināt, ka ar pavasara saulīti nedrīkst jokot - tā esot *ar zobiem!*

Pensionāre no laukiem kādā sarunā atzina, ka viņai avīzē patīk raksti par stipriem cilvēkiem, kuri dzīvē kaut ko sasnieguši vai izdarījuši. "La-

su, ka šajos laikos ir tādi, kuri uzceļ māju ģimenei, un apraudos, jo daudziem nav līdzekļu pat iztikai," saka pensionāre.

Lepna par balveniešiem bija kāda Lieldienu pūtēju orķestra koncerta apmeklētāja. Viņa satikusi sen neredzētus cilvēkus un uzzinājusi, kā viņi dzīvo galvaspilsētā.

Tālienes ciemiņi

Latviju saglabā fotogrāfijās un sajūtās

Saulainu pavasari nepilnu divu nedēļu garumā, ciemojoties Viļakas novada Šķilbēnu pagastā pie mātes, izbaudīja dzīvesbiedri IGORS un ALEFTINA PANČUKI. Viņi šurp mērojuši tālu ceļu – no plašās Krievijas Tambovas apgabala Tambovas pilsētas. Reizi gadā dzīvesbiedri izplāno laiku un atlicina līdzekļus, lai ne vien apciemotu māmuļu, bet arī pašu acīm vērotu Igora dzimtās puses pārvērtības.

Pabeidzis Rekavas vidusskolu, Igors devās tālu prom. Viņa mērķis bija turpināt izglītību Kaļiņingradas aviācijas kara skolā. To ieguvis, Igors karjeru armijas rindās turpināja 22 gadus. Tagad viņš ir izdienas pensijā.

Vai veltīt labākos dzīves gadus dienestam bija Jūsu mērķtiecīga izvēle?

IGORS: -Mani uz to virzīja skolasbiedri, kuri jau bija aizbraukuši un mācījās Kaļiņingradā. Jāatzīst, pašam šis solis gan bija vairāk spontāns, nekā mērķtiecīga un iepriekš izdomāta izvēle. Atceros, 10.klasē mēs ar puikām spriedām, ko katrs darīsim pēc skolas beigšanas. Es apsvēru, ka mācības institūtā man nespīd – tik uzņēmīgs un centīgs nebiju. Skolas laikā drīzāk uzvedos kā delveris. Tagad vērtēju, ka nekas no manā dzīvē darītā nav nožēlas vērts. Ja varētu atkal visu sākt no gala, ar nelielām korekcijām dzīvotu gluži tāpat. Ar prieku atceros savus skolotājus, skolasbiedrus Rekavā. Viņu vidū tik daudz cienījamu un zinošu pedagogu, kuri darba gadus atdeva jaunatnes izglītošanai un audzināšanai.

Dienests, protams, bija nopietna lieta. Strādāju ļoti svarīgā specialitātē – biju atbildīgs par lidmašīnu tehnisko gatavību lidojumiem. Vienlaikus tā bija grūta, atbildīga, taču arī bezgala interesanta specialitāte. Vienmēr vajadzēja mācīties un apgūt ko jaunu. Man patika, ka mainījās arī lidmašīnu modeļi.

Jūsu mammai Zojai Pančukai nesēn apritēja 85 gadi. Viņai Jūsu ciemošanās ir liels notikums.

IGORS: -Biežāk kā reizi gadā nevaram atļauties ciemojoties Latvijā. Ceļš ir tāls. Ja nevajadzētu nekur nikt, gaidot vilcienu, kas arī paņem ilgu laiku, līdz Latvijai atbrauktu 24 stundās. No mājām izbraucām, kad pilsētā vēl bija lielas sniega kupenas, bet Latvijā, lūk, spīd saule, ir silts laiks un zied puķes. Paspējam paciemojoties arī Rīgā pie draugiem, viņi mūs izvadāja interesantā ekskursijā pa Vecrīgu. Apskatījām Balvus. Prieks par sakopto un skaisto pilsētu, ielām, jauno tiltu, kultūras nama laukumu. Kultūra, var redzēt, pie jums ir laba līmenī.

Tambova ir plašās Krievijas pilsēta. Kas tai raksturīgs?

IGORS: - Tambovā ir aptuveni 300 tūkstoši iedzīvotāju. Rajons, kur dzīvojam mēs, ir izteikti lauksaimniecisks, rūpniecības - ļoti maz. Plašajos tīrumos audzē cukurbietes, prosu, kviešus, ziemājus, ļoti daudz ir dārzeņu. Mūsupusē joprojām saglabājušies kolhozi ar fermām un kantoriem, taču vienlaikus nostiprinās arī citas saimnieciskās formas kā ģimeņu fermeru saimniecības. Šie privātie saim-

nieki aprūpē nelielas fermas – ap 20 dzīvniekiem. Mazās lauku fermas ir cieņā kvalitātvērtības produkcijas dēļ. Pienu un citu produkciju viņi saliek speciālos ar saldējamām iekārtām aprīkotos autofurgonos un izvadā pa iepirkšanās punktiem, uz kuriem nāk vietējie iedzīvotāji. Cenas Tambovā, protams, ir zemākas, nekā Latvijā, taču mums ir arī pavisam citāds algu līmenis. Vairums iedzīvotāju saņem aptuveni 100 latus, taču ir arī daudz labāk atalgotas profesijas. Vidējā alga pēc statistikas ir ap 200 latiem. Pensionāri par iztikšanu nežēlojas, jo lielai daļai no viņiem pienākas dažādi atvieglojumi.

Tuvojas 9. maijs, un šo dienu Tambovā, līdzīgi kā citur Krievijā, atzīmē ar vērienu. Kara veterāni, bijušie cīņu biedri un dalībnieki sapoņas, piesprauž apbalvojumus, iziet ielās un svin. Uzvaras dienas svinības papildina arī valdības uzmanība, jo bijušie kara veterāni saņem apbalvojumus un naudas pabalstus. Arī ikdienas sadzīvē šiem cilvēkiem pieejami dažādi atvieglojumi. Tā ir neviltota uzmanība un cieņas apliecinājums, godinot paaudzi, kas uz pleciem iznesa kara cīņu smagumu, nežēlojot sevi.

Ko varētu pastāstīt par medicīnisko pakalpojumu jomu?

ALEFTINA: -Esmu vecākā medmāsa slimnīcas terapijas nodaļā - saņemu pensiju un arī strādāju. Uzskatu, ka mūsu rajonā ar medicīnu viss ir labākajā kārtībā. Valsts programma iedzīvotājus, kuri ārstējas slimnīcā, pilnībā nodrošina ar viņiem nepieciešamajiem medikamentiem. Pacienti par ārstēšanos neko nemaksā, vidēji slimnīcā viņi pavada 14 dienas. Nupat pie mums paaugstināja pacienta vienas dienas zāļu devas finansējumu līdz 103 rubļiem (1,78 latiem), un tā ir ļoti laba summa, rēķinot uz vienu pacientu dienā.

Mēs nedzīvojam pēc principa, ka pacientus vajag iespējami ātrāk no slimnīcas izrakstīt uz mājām. Slimnīcā, kur pati strādāju, ir visas vajadzīgās ārstniecības nodaļas. Terapijas nodaļā pārsvarā ārstējas sirds slimnieki, cilvēki ar augstu asinsspiedienu, plaušu slimnieki. Mazsvarīgs nav fakts, ka slimniekus ļoti labi ēdina un viņiem nodrošināta laba aprūpe. Slimnīcu mūsu pilsētā vispār ir ļoti daudz. Pēdējā laika tendence valstī ir ārstniecības iestādēs veco aparātūru nomainīt pret jaunām un modernām iekārtām.

Vēl varu pastāstīt, ka pensionāriem invalīdiem no valsts puses katru gadu piedāvā apmaksātu kūrorta ārstēšanās karti. Cilvēkiem ir iespēja braukt un uzlabot veselību arī sanatorijās, kas atrodas pie jūras. Interesanti, ka pilsētu iedzīvotāji, salīdzinot ar lauku iedzīvotājiem, šīs kūrortu kartes izmanto daudz aktīvāk.

Vai bezdarbs pie jums ir liela problēma?

IGORS: - Es teiktu tā: ja cilvēks vēlas strādāt, viņš darbu atradīs. Pats pēc dienesta apguvu zināšanas jaunā jomā un tagad strādāju par operatoru sūkņu stacijā. Lielākā problēma valstī, manuprāt, ir tā, ka cilvēki meklē un

Foto - A.Kirsanovs

Ciemojoties Šķilbēnos. Igors un Alefina Pančuki kopā ar Igora mammai Zojai Pančukai viņas 85.dzimšanas dienā.

vēlas atrast iespējami labāk apmaksātu darbu. Bez izglītības un specialitātes tas gan nav iespējams. Viens no vislabāk apmaksātajiem ir darbs celtniecībā, kas pie mums rit pilnā sparā. Pilsētā netrūkst augstceltņu krānu un jaunceljamo namu.

Priecājāties, ka Latvijā iebrāucāt gandrīz reizē ar silto un saulaino laiku. Kāds laiks raksturīgs Tambovai?

-Lietus pie mums list daudz retāk, nekā Latvijā. Vasaras ir siltas, dārzeņu pilnā sparā, un tomātus mēs audzējam uz lauka, nevis plēves siltumnīcās. Ienākas vīnogas, aprikozes, citi augļi. Iepriekšējā vasara bija neparasti karsta, toties izauga ļoti saldās melones un arbūzi. Laiku, kad naktīs saglabājās +30 grādu karstums, slikti pārcieta cilvēki. Masu mediji ziņoja, ka aizvadītajā vasarā ievērojami palielinājies no sirds un asinsvadu slimībām mirušo iedzīvotāju skaits. Ziemās aukstums sasniedz minus 30 grādus, atšķirīgs ir tikai aukstuma periodu ilgums. Aizvadītā ziema atmiņā paliks ar dziļajām sniega kupenām.

Jūsu bērni jau ir pieauguši cilvēki. Ar ko viņi nodarbojas?

IGORS: - Mums ir divi bērni un viens mazbērns. Meita strādā par modelētāju šuvēju. Viņai ir ļoti daudz pasūtījumu un darba. Natālija Latvijā pēdējo reizi ciemojās pirms

gadiem desmit. Lūk, atvedām vecmammai parādīt mūsu pilsētas žurnālu, kur redzama Natālija un viņas darinātie tērpi, piedaloties konkursā Maskavā. Par viņu mums liels prieks - Natālija izskatās kā īsta modele! Arī dēls Aļoša ieguvis augstāko izglītību un strādā Maskavā par programmētāju. Uz darbu viņš katru dienu brauc ar vilcienu, ceļā uz vienu pusī pavadot divas stundas.

Ja būtu iespēja, vai jūs pārceltos uz dzīvi Latvijā?

IGORS: - Sarežģīts jautājums. Uzreiz jājautā: vai šeit mums būtu darbs? Mēs runājam tikai krieviski, lai gan saprotu, ko man saka latviski. Latvijas dzīvē daudz kas ir pavisam savādāk. Mēs, protams, sekojam šejienes notikumiem, un man ir svarīgi dzirdēt Latvijas ziņas.

ALEFTINA: - Iedzīvotāji Latvijā ir daudz atvērtāki, viesmīlīgāki un pretimnākošāki, salīdzinot ar mūspuses cilvēkiem. Vienmēr no šejienes aizbraucu ar ļoti labām sajūtām un atmiņām. Apskatījām arī Balkanu kalnus. Mums tik daudz fotogrāfiju tagad būs, ko parādīt savējiem un skatīties pašiem.

IGORS: - Raksturošu abas valstis ar anekdotēm palīdzību. Ja Krievijā pie mājas stāv greizs žogs, tad tas šķībs ir vietām - augstāk, vietām - zemāk. Ja Latvijā pie mājas žogs nav taisns, tad tas ir greizs vismaz vienā līnijā.

Tautas pūtēju orķestrim “Balvi” - 55

Otrajās Lieldienās Tautas pūtēju orķestris “Balvi” svinēja savu 55 gadu jubileju un klausītājiem dāvināja brīnišķīgus priekšnesumus.

“Piecdesmit pieci gadi- tas ir daudz vai maz? Katram noteikti būs savs viedoklis. Bet vienisprāt būs par to, ka esam lepmi par viņiem. Viņi spodrina Balvu vārdu,” teica koncerta vadītāja Aija Putniņa. Jau ceturto gadu, kopš notiek Latvijas pūtēju orķestru konkurss, mūsējie piedalījušies visos konkursos, nevienu neizlaižot. Arī šogad, piedaloties otrās - augstākās pakāpes grūtības grupā, Tautas pūtēju orķestris “Balvi” ieguva 2.vietu republikā. No šī konkursa repertuāra klausītāji dzirdēja Alfrēda Rīda Mazo koncertsvītu. Orķestri un diriģentu Egonu Salmani svētkos ar nozīmītēm – piederības zīmēm, sveica Balvu Kultūras un atpūtas centrs, kā arī daudzie skatītāji, sniedzot ziedus un sakot pateicības vārdus. Balvu novada domes priekšsēdētāja vietniece Ināra Ņikuļina puda lepnumu, ka Balviem ir tāds kolektīvs, kurā ik gadu ienāk jauni dalībnieki, kuri, pateicoties profesionāliem pedagogiem, iziet grūto zināšanu uzkrāšanas, mēģinājumu laiku, un labo slavu aiznes tālāk.

Tautas pūtēju orķestris “Balvi” jubilejā dāvina koncertu. Orķestranti savu koncertu iesāka ar Hendeļa “Alleluja”. Uz skatuves un zālē ar instrumentiem un notīm iekārtojās lielākā daļa no aptuveni septiņdesmit orķestra dalībniekiem.

Diriģents Egons Salmani. Tautas pūtēju orķestri “Balvi” jau 24 gadus vada Balvu Mūzikas skolas direktors Egons Salmani. Viņš pēc koncerta pateicās skolēnu vecākiem par bērnu atbalstu, jo mēģinājumi ir smagi, ieilgst vakaros, ir daudz un smagi jāstrādā. Paldies saņēma arī orķestra dibinātāji un bijušie dalībnieki.

Trompetes solo izpilda Ojārs Tūmiņš. Tas bija Gunāra Rozenberga aranžētais skaņdarbs “Melodija” Arņa Grapa instrumentācijā. Mūzikas skolas pedagogs Arnis Graps orķestri spēlēja klarneti un saksofonu.

Skan saksofoni un tromboni. Orķestri ir četrpadsmit saksofonu spēlētāji, bet tromboniem skanēt liek seši mūziķi.

Daļa no flautu spēlētāju grupas. Pavisam orķestri skanīgas stīgas ievij astoņu flautu skaņas.

Gunāra Rozenberga “Neatstāj” dzied Gatis Supe. Viņš šobrīd mācās Rīgas Pedagoģijas un vadības augstskolā, studē džeza vokālu un gatavojas braukt uz Eiroviziju. Orķestri Gatis spēlēja trombonu, bet viņa brālis Guntis Supe spēlēja trompetes solo. Koncerta noslēgumā Gatis dziedāja arī Raimonda Paula dziesmu Jāņa Raslava aranžējumā “Zied ievas...”.

Sveiceni un dāvanas no Kultūrizglītības un nemateriālā mantojuma centra. Pūtēju orķestru eksperte Astrīda Ķēniņa atveda Atzinības rakstus diriģentam un orķestrim, pasniedza arī kausu par iegūto 2.vietu konkursā. Dziesmu svētku vadītājs, Latvijas Universitātes orķestra diriģents Jānis Puriņš uzteica orķestri par lielo iekšējo spēku, atzina, ka diriģenta Egon Salmana orķestris ir Balvu vizītkarte, kuru pazīst visā Latvijā. Orķestris konkursos, festivālos, salidojumos, dziesmu svētkos visus iepriecina ar augstvērtīgu sniegumu.

Fragments no trompetes un sitaminstrumentu grupas spēlētājiem. Trompetes orķestri spēlēja divpadsmit mūziķi, bet sitaminstrumentus- seši mūziķi.

Skatītāji aplaudē, kājās stāvot. Koncerta vidū aicināja piecelties arī cilvēkus, kuri kādreiz spēlējuši tautas pūtēju orķestri “Balvi”. Un tādi bija! Arī viņus sveica ar aplausiem, bet orķestris viņiem veltīja Raimonda Paula dziesmu Gunāra Rozenberga aranžējumā “Sens tik sens”. Koncerta noslēgumā orķestrantus godināja, pieceļoties kājās un aplaudējot. Mīlestība, kas plūda no apgarotajiem skatītājiem, orķestrantiem noteikti bija sajūtama.

Z. Loginas teksts un foto

darbiņu, ko padarām...”

Foto - A.Kirsanovs

Nekad nesaki nekad!

Bērībā Aija bija audzināta stingrībā un kārtībā - meitene palīdzēja vecākiem gan istabas solī, gan saimniecībā. Arī pēc apprecēšanās abi ar vīru darbus nešķiroja, taču to, ka kādreiz pašai nāksies ņemt rokās motorzāģi un griezt malku, Aija nevarēja iedomāties. Tagad viņai nākas darīt arī citus vīriešu darbus. Dzīve apmetusi kūleni un kārtējo reizi pierādījusi, ka teicienam: “Nekad nesaki nekad!” tomēr ir taisnība.

Foto - A.Kirsanovs

Māju nosaukums. “Siltumi” ir sens māju nosaukums, ko kokā izveidoja Aijas tēvs un vectēvs. Būvi uzstādīja pērn ar visu ģimeni, piepalīdzot arī jaunākajam ģimenes pārstāvim Arvilam.

Foto - A.Kirsanovs

Vecmamma. Marija Circene ir ne vien čakla rokdarbniece, bet arī gādīga māte meitai Aijai un viņas trim bērniem.

Foto - no personīgā arhīva

Kopā ar labvēļiem. Pirms dažiem gadiem žurnāls “Ieva” rīkoja palīdzības akciju “Drauga roka”. Baltinaviete Anastasija uzrakstīja par Aijas ģimeni. Rezultātā Latvijas Nacionālās operas mūziķis, rīdzinieks Jānis ar sievu Ligitu palīdzēja Aijas meitai Agitai tikt pie sava mūzikas instrumenta.

Foto - A.Kirsanovs

Muzikante. “Kad uzspēlēju akordeonu, kļūst jaukāk. Tas ir kā eliksīrs sirdij!” atzīst Aija.

Brīvbrīdi sagatavoja I.Zinkovska

CILVĒK ZIŅAS

Šūpolēm – divdesmit gadu jubileja

Jautras Lieldienas aizvadīja Viļakas novada Šķilbēnu pagasta Upītes ciema ļaudis. Tradicionāli Upītes ozolā iekāra šūpoles, kam jau tuvojas 20 gadu jubileja. To izdarīja Upītes jaunieši, kamēr ciema jauniešiem dziedāja Lieldienu dziesmas. Sekoja daudzas atrakcijas, sacensības un spēkošanās. Vīri un puīši sacentās, kurš šogad būs stiprākais ciema vīrs. Viena no jautrākajām atrakcijām izrādījās olu mešana. Šogad tā bija neparastāka, jo olas nebija vāritas. Te vajadzēja gan veiklību, gan precizitāti, jo sašķidusi ola rokās vai matos nebija no patīkamākajām izjūtām. Un vēl Upītē notika Lieldienu hokeja čempionāts! Nevis uz ledu, bet zālē... ar kārklu nūjām un alksņa ripu.

Priecē Zaķi ar Zaķenēm

Foto - A.Kirsanovs

Divatā. Lieldienās baltinaviešus priecēja vairāki krāšņi Zaķu pāri, kas bija salekuši zālienā pie novada domes ēkas. Par krāšņajiem svētku dekoriem bija parūpējusies novada kultūras darba organizatore Evija Maksimova ar palīgiem. Dekori nebija ne apskādēti, ne nozagti arī pēc Lieldienām. “Stāv kā dzīvi!” teica Evija nedēļas izskaņā, piebilstot, ka jau domā par nākamajiem svētkiem.

NEDĒĻAS CITĀTS

“...Balvu novada deputāti pēdējā laikā demonstrē šovu. Ieteiktu viņiem nopirkt mazu un lētu zaļu grāmatiņu, kas saucas “Latvijas Republikas Satversme...”

(No Tamāras Ļašokas teiktā par ieceri būvēt koģenerācijas staciju.)

Redakcija atvainojas visiem, kurus “Cilvēkziņas” aizvainojušas vai aizvainos

